

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. vasario 14 d.*

Sujungtose bylose T-376/05 ir T-383/05

TEA-CEGOS, SA, įsteigta Madride (Ispanija),

Services techniques globaux (STG) SA, įsteigta Briuselyje (Belgija),

atstovaujamos advokatų G. Vandersanden ir L. Levi,

ieškovės byloje T-376/05,

GHK Consulting Ltd, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokatų M. Dittmer ir J.-E. Svensson,

ieškovė byloje T-383/05,

* Proceso kalba: prancūzų.

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą M. Wilderspin ir G. Boudot, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti, pirma, 2005 m. spalio 12 d. Komisijos sprendimus atmesti ieškovių pasiūlymus konkurse *EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7* ir, antra, panaikinti visus kitus vykdant šį konkursą Komisijos po 2005 m. spalio 12 d. sprendimų priimtus sprendimus,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai N. J. Forwood ir S. Papasavvas,
posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. sausio 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- 1 Komisijos paslaugų pirkimui vykdant išorės veiksmus taikomos 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1, toliau – finansinis reglamentas) antrosios dalies IV antraštinės dalies bei 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio finansinio reglamento įgyvendinimo taisyklės (OL L 357, p. 1, toliau – įgyvendinimo taisyklės) antrosios dalies III antraštinės dalies nuostatos.

- 2 Pagal finansinio reglamento 94 straipsnį, įrašytą į sutartinių procedūrų, finansuojamų iš bendrojo Europos bendrijos biudžeto vykdant išorės veiksmus, praktinio vadovo (toliau – praktinis vadovas) 2.3.3 punktą:

„Sutartys negali būti sudaromos su kandidatais arba konkurso dalyviais, kurie viešųjų pirkimų procedūros metu:

- a) pateko į interesų konflikto situaciją;

- b) yra kalti dėl neteisingos informacijos, kurios susitariančioji institucija reikalauja kaip vienos iš dalyvavimo viešojo pirkimo procedūroje sąlygų, pateikimo arba visai nepateikė šios informacijos.“

3 Pagal įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnio 3 dalį:

„Prašymai dalyvauti ir paraiškos, kurios neatitinka pagrindinių konkurso skelbimo dokumentuose išdėstytų reikalavimų arba ten išdėstytų specialių reikalavimų, atmetami.

Tačiau vertinimo komitetas gali paprašyti, kad per nurodytą laiką kandidatai ar konkurso dalyviai pateiktų papildomą medžiagą arba paašikintų pateiktus įrodumus dokumentus, susijusius su neleidimo dalyvauti ir atrankos kriterijais.“

- 4 Pranešimo apie konkursą *EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7* dėl pagrindų sutarties dėl ekspertų, atsakingų už techninę pagalbą išorės paramą gaunantioms trečiosioms šalims, trumpalaikio įdarbinimo, sudarymo su keliais paslaugų teikėjais (toliau – konkursas) 13 straipsnis nurodė, kad fiziniai ir juridiniai asmenys (įskaitant ir juridinius asmenis, priklausančius tai pačiai juridinei grupei) gali pateikti tik vieną pasiūlymą, neatsižvelgiant į jų dalyvavimo formą (ar tai būtų individualus teisinis subjektas, ar grupės dalyvės vadovas ar partneris). Jei fizinis at juridinis asmuo (įskaitant ir juridinius asmenis, priklausančius tai pačiai juridinei grupei) pateiktų daugiau nei vieną pasiūlymą, visi pasiūlymai, su kuriais šis asmuo (ir juridiniai asmenys, priklausantys tai pačiai juridinei grupei) yra susijęs, nebūs nagrinėjami.

- 5 Deklaracijos formoje, kurią turėjo užpildyti kandidatai ir dalyviai, jiems buvo nurodyta pareiga pažymėti, ar jie priklauso „grupei ar tinklui“.

- 6 Instrukcijų dalyviams 14 straipsnis patikslino, kad kiekvienas atrinktas dalyvis apie tai yra informuojamas raštu. Be to, šis straipsnis numatė, kad perkančioji organizacija nepasirašo pagrindų sutarties su atrinktu dalyviu, kol pastarasis nepateikia papildomų dokumentų, patvirtinančių jo deklaracijų teisingumą. Jei dalyvis negali pateikti reikalaujamų dokumentų per penkiolika kalendorinių dienų nuo pranešimo apie tai, kad jis laimėjo konkursą, arba paaiškėja, kad jis pateikė neteisingą informaciją, numatyta, kad konkurso laimėjimas laikomas niekiniu ir negaliojančiu. Tokiu atveju perkančioji organizacija galėtų leisti pasirašyti pagrindų sutartį kitam dalyviui arba nutraukti konkurso procedūrą.

- 7 Instrukcijų dalyviams 16 straipsnis numato, kad dalyviai, manantys, jog jų atžvilgiu konkurso procedūros metu buvo padaryta klaida ar neteisėti veiksmai, gali pareikšti skundą, į kurį kompetentinga institucija turėtų atsakyti per 90 dienų.

Ginčo aplinkybės

- 8 2004 m. liepos 9 d. *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* (OL S 132, 2004) Komisija paskelbė konkursą.

- 9 Konsorciumas TEA-CEGOS (toliau – *TEA-CEGOS Consortium*) pareiškė norą dalyvauti konkurse. *TEA-CEGOS, SA* buvo atrinkta vadovauti minėtam konsorciui dalyvaujant konkurso procedūroje. *Services techniques globaux* (STG) SA taip pat yra *TEA-CEGOS Consortium* narys, teikiantis jam techninės ir finansinės priežiūros paslaugas.
- 10 Pateikiant kandidatūras ir atsižvelgiant į pranešimo apie konkursą reikalavimus, skirtingi *TEA-CEGOS Consortium* nariai pareiškė, kad jų situacija neatitinka nė vienos iš kandidatų atmetimo priežasčių, nurodytų praktinio vadovo 2.3.3 punkte. 2004 m. rugpjūčio 18 d. *Danish Institute for Human Rights* (toliau – DIHR), *TEA-CEGOS Consortium* narys, pateikė Komisijai dokumentą, kuriame buvo nurodyta, kad DIHR turi savo valdybą, tačiau yra platesnės struktūros *Danish Centre for International Studies and Human Rights* (toliau – *Centre*) dalis bei turi partnerį – *Danish Institute for International Studies* (toliau – DIIS) – 2002 m. birželio 6 d. Danijos įstatymu, kuris taip pat įkūrė *Centre* ir DIHR, įkurtą institutą.
- 11 *GHK Consulting Ltd*, pagal Anglijos teisę įkurta bendrovė, yra konsorciumo (toliau – *GHK Consortium*), kurį sudaro įvairūs subjektai, tarp kurių yra ir DIIS, narė. *GHK Consulting*, jos padalinio *GHK International Ltd* buvo atrinkta vadovauti *GHK Consortium* dalyvaujant konkurso procedūroje. 2004 m. rugsėjo 29 d. pateikiant kandidatūras DIIS deklaravo, kad jis nepriklauso grupei ar tinklui.
- 12 2004 m. gruodžio 17 d. elektroniniu laišku ir 2004 m. gruodžio 31 d. laišku *TEA-CEGOS Consortium* buvo pasiūlyta dalyvauti konkurse dėl sutarties dalies Nr. 7. DIHR vykstant šiam konkurso procedūros etapui dar kartą nurodė, kad jis yra platesnės struktūros dalis, kadangi *Centre* apima kitą institutą – DIIS. *GHK Consortium* taip pat buvo leista dalyvauti konkurse dėl sutarties dalies Nr. 7.

- 13 Iš 2005 m. gegužės 20 d. laiškų TEA-CEGOS ir *GHK International* sužinojo, kad konsorciumų, kuriems jos priklausė, pasiūlymai sutarties daliai Nr. 7 buvo atrinkti. Minėti laiškai nurodė, kad sutartys bus atsiųstos konsorciumams pasirašyti, jei bus pateikti įrodymai, kad jų situacija neatitinka nė vienos iš praktinio vadovo 2.3.3 punkte nurodytų atmetimo priežasčių. Ieškovės pateikė Komisijai, jų manymu, tinkamus šiuo klausimu dokumentus.
- 14 2005 m. birželio 22 d. faksu Komisija paprašė TEA-CEGOS paaiškinti DIHR ir *Centre* jungiantį ryšį bei jos tariamą autonomiją pastarojo atžvilgiu, taip pat paprašė *GHK International* jai pateikti paaiškinimus dėl DIIS teisinio statuso.
- 15 2005 m. birželio 23 d. *TEA-CEGOS Consortium* išsiuntė Komisijai DIHR laišką, paaiškinantį pastarojo veikimą. 2005 m. birželio 24 d. faksu *GHK International* pateikė Komisijai paaiškinimus dėl DIIS.
- 16 Atsakydamas į naują Komisijos 2005 m. birželio 27 d. telefonu pateiktą prašymą nurodyti papildomus patikslinimus, *TEA-CEGOS Consortium* tą pačią dieną išsiuntė Komisijai 2002 m. birželio 6 d. Danijos įstatymo, kuriuo buvo įkurtas *Centre*, kopiją ir memorandumą, nurodantį svarbius šio įstatymo elementus ir ryšį tarp *Centre* ir DIHR, taip pat *Centre* administracijos vadovo laišką.
- 17 2005 m. liepos 14 d. *TEA-CEGOS Consortium* Komisijai pateikė Danijos Užsienio reikalų ministerijos deklaraciją, kurioje pastaroji tvirtina, kad DIHR ir DIIS yra savarankiški subjektai *Centre* viduje.

- 18 2005 m. liepos 18 d. laiškais (toliau – 2005 m. liepos 18 d. sprendimai) Komisija pranešė *TEA-CEGOS Consortium* ir *GHK Consortium*, kad jos sprendimai atrinkti jų pasiūlymus buvo pagrįsti neteisinga konkurso procedūros metu jai pateikta informacija ir kad, atsižvelgiant į naują informaciją, jų kandidatūros ir jų pasiūlymai yra atmestini.
- 19 2005 m. liepos 22 d. ir 25 d. *TEA-CEGOS Consortium* Komisijai nurodė, kad DIHR ir DIIS negalėjo būti laikomi tos pačios juridinės grupės dalimi pranešimo apie konkursą 13 straipsnio prasme, primindamas, kad jis jau konkurso procedūros pradžioje nurodė, jog DIHR priklauso *Centre*. 2005 m. liepos 27 d. Komisija patvirtino liepos 22 d. laiško gavimą, nurodydama, kad jo turinys bus išsamiai išnagrinėtas.
- 20 2005 m. liepos 25 d. internetiniame puslapyje *EuropeAid* paskelbtas atrinktų pasirašyti sutarties dalį Nr. 7 dalyvių sąrašas buvo pakeistas, išbraukiant iš jo abu konsorciumus.
- 21 2005 m. rugsėjo 8 d. TEA-CEGOS ir STG kreipėsi į Komisiją tvirtindamos, kad 2005 m. liepos 18 d. sprendimai, jų nuomone, yra neteisėti, ir todėl prašydamos, kad prie jų būtų sugrįžta kuo greičiau. 2005 m. rugsėjo 13 d. laišku Komisija joms pranešė, kad dabar vyksta peržiūrėjimas ir kad ji *Centre* pateikė keletą klausimų bei paprašė pateikti dokumentus, galinčius pagrįsti jo pateiktus atsakymus.
- 22 2005 m. rugsėjo 14 d. TEA-CEGOS ir STG pakartojo savo prašymą gauti greitą atsakymą dėl Komisijos galutinio sprendimo. 2005 m. rugsėjo 21 d. Komisija joms

nurodė laukianti iš *Centre* tam tikrų paaiškinimų, reikalingų nuspręsti dėl procedūros baigties, ir įsipareigojo joms kuo greičiau pranešti apie savo sprendimą.

- 23 2005 m. rugsėjo 23 d. elektroniniu laišku ir 2005 m. rugsėjo 26 d. faksu *Centre* atsakė į Komisijos klausimus, pateikdamas kartu keletą dokumentų, pagrindžiančių jo atsakymus. 2005 m. rugsėjo 26 d. *GHK International* išsiuntė Komisijai laišką, palaikantį *Centre* atsakymus.
- 24 2005 m. rugsėjo 27 d. ir 2005 m. spalio 5 d. TEA-CEGOS ir STG išsiuntė Komisijai du laiškus, kuriuose būtent buvo nurodytas dviejų institutų nepriklausomumas. Šiuose laiškuose jos pabrėžė tai, kad vieninteliai motyvai, dėl kurių sprendimai leisti pasirašyti sutartį galėjo būti atšaukti, yra nurodyti instrukcijų dalyviams 14 straipsnyje, kuris daro nuorodą į praktinio vadovo 2.3.3 punktą. Jos priduria, kad *TEA-CEGOS Consortium* nebuvo atsakingas už nevisos informacijos pateikimą ir nepateikė jokios klaidingos informacijos.
- 25 2005 m. spalio 11 d. TEA-CEGOS ir STG kreipėsi į Komisiją norėdamos išsiaiškinti, ar pastaroji priėmė galutinį sprendimą dėl konkurso procedūros, siūlydamos jai nesudaryti sutarčių pagal jos priimtus sprendimus dėl konkurso laimėtojų. Komisija joms pranešė, kad ji rengiasi priimti sprendimą.
- 26 2005 m. spalio 12 d. dviem sprendimais, skirtais, pirma, *TEA-CEGOS Consortium*, ir, antra, *GHK Consortium*, Komisija patvirtino 2005 m. liepos 18 d. sprendimus ir atmetė minėtų konsorciumų pasiūlymus (toliau – ginčijami sprendimai).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 27 2005 m. spalio 13 d. TEA-CEGOS ir STG Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė ieškinį byloje T-376/05.
- 28 Atskiru dokumentu, užregistruotu 2005 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje, TEA-CEGOS ir STG pateikė prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, siekdamas, kad būtų sustabdytas, pirma, šioje byloje ginčijamo sprendimo vykdymas ir, antra, visų kitų po minėto sprendimo tame pačiame konkurse Komisijos priimtų sprendimų vykdymas. 2005 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimi Komisijai buvo nurodyta sustabdyti konkurso *EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7* procedūrą, kol bus priimta galutinė nutartis dėl laikinųjų priemonių taikymo. Dėl 2005 m. spalio 26 d. susitarimo tarp šalių, atsižvelgiant į laikinas apsaugos priemones taikančio teisėjo pasiūlytą sandorį, minėta 2005 m. spalio 14 d. nutartis buvo atšaukta 2005 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimi. 2006 m. sausio 11 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimi TEA-CEGOS ir STG prašymas taikyti laikinas apsaugos priemones buvo išbrauktas iš Pirmosios instancijos teismo bylų registro, atidedant klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.
- 29 2005 m. spalio 20 d. *GHK Consulting* Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė ieškinį byloje T-383/05, prašydama nagrinėti bylą pagreitinta tvarka taikant Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 76a straipsnį. 2005 m. lapkričio 7 d. Komisija sutiko su šiuo prašymu.
- 30 Atskiru dokumentu, užregistruotu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2005 m. spalio 20 d., *GHK Consulting* pateikė prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, siekdama, pirma, kad būtų sustabdytas šioje byloje nagrinėjamo sprendimo ir po jo priimtų sprendimų kitų dalyvių atžvilgiu vykdymas, ir, antra, kad

Pirmosios instancijos teismas taikytų laikinąsias priemones, sustabdančias minėtų sprendimų poveikį. Laišku, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. gruodžio 16 d., *GHK Consulting* remdamasi Procedūros reglamento 99 straipsniu informavo Pirmosios instancijos teismą apie atsisakymą savo prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones. 2006 m. sausio 11 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimi *GHK Consulting* prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones buvo išbrauktas iš Pirmosios instancijos teismo bylų registro, atidedant klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

- 31 Laišku, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. spalio 20 d., *GHK Consulting* pateikė prašymą sujungti bylas T-376/05 ir T-383/05. Komisija ir TEA-CEGOS bei STG atitinkamai 2005 m. spalio 28 d. ir 2005 m. lapkričio 8 d. nurodė, kad neprieštarauja šiam sujungimui.
- 32 Laišku, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. spalio 31 d., *GHK Consulting* pateikė prašymą pakeisti proceso kalbą į prancūzų, pasilikdama teisę, kai tai būtina, vartoti anglų kalbą rašytinėje ir žodinėje proceso dalyse. 2005 m. lapkričio 7 d. Komisija nurodė, kad ji neprieštarauja siūlomam kalbos pakeitimui.
- 33 Laišku, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. lapkričio 3 d., TEA-CEGOS, STG ir *GHK Consulting* paprašė suteikti joms galimybę papildyti pagrindinės bylos medžiagą dokumentais, kurių posėdyje dėl laikinųjų apsaugos priemonių nustatymo prašė Pirmosios instancijos teismo pirmininkas. 2005 m. lapkričio 4 d. Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkino šį prašymą su sąlyga, kad minėti dokumentai Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai bus pateikti anglų kalba vėliausiai iki 2005 m. gruodžio 1 dienos.
- 34 2005 m. lapkričio 8 d. Pirmosios instancijos teismo antroji kolegija nusprendė patenkinti *GHK Consulting* prašymus, pirma, nagrinėti bylą T-383/05 pagreitinta tvarka ir, antra, pakeisti proceso kalbą.

- 35 2005 m. lapkričio 10 d. Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-376/05 ir T-383/05 buvo sujungtos rašytinės ir žodinės proceso dalių bei sprendimo priėmimo tikslais.
- 36 Laišku, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. lapkričio 30 d. Komisija, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 76a straipsniu, pateikė prašymą nagrinėti bylą T-376/05 pagreitinta tvarka. 2005 m. gruodžio 1 d. TEA-CEGOS ir STG pritarė šiam prašymui. 2005 m. gruodžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo antroji kolegija nusprendė patenkinti prašymą nagrinėti bylą T-376/05 pagreitinta tvarka.
- 37 Išklausęs teisėjo pranešėjo pranešimą Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. 2006 m. sausio 12 d. posėdyje šalys žodžiu pateikė savo argumentus ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo klausimus.
- 38 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:
- panaikinti ginčijamus sprendimus;

  - panaikinti visus kitus vykdant šį konkursą Komisijos po ginčijamų sprendimų priimtus sprendimus;

  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

39 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinius;

- priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 40 Ieškovės byloje T-376/05 grįsdamos savo ieškinį nurodo keturis pagrindus. Pirmuoju ieškinio pagrindu ieškovės tvirtina, kad Komisija pažeidė pranešimo apie konkursą 13 straipsnį ir instrukcijų dalyviams 14 straipsnį. Antruoju ieškinio pagrindu ieškovės tvirtina, kad Komisija nesilaikė savo pareigos motyvuoti bei pažeidė teisinio saugumo principą, taip pat, jų nuomone, Komisija, taikydama pranešimo apie konkursą 13 straipsnį, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Trečiuoju ieškinio pagrindu ieškovės kaltina Komisiją pažeidus gero administravimo principą ir kruopštumo trūkumu. Galiausiai ketvirtuoju ieškinio pagrindu ieškovės tvirtina, kad Komisija pažeidė teisėtų lūkesčių principą. Kadangi antrasis ieškinio pagrindas turi didelę įtaką sprendimui dėl kitų pagrindų, jį reikia nagrinėti pirmiausia.
- 41 Ieškovė byloje T-383/05 nurodo vienintelį ieškinio pagrindą, pagrįstą pranešimo apie konkursą 13 straipsnio taikymo pažeidimu. Šis pagrindas taip pat bus nagrinėjamas vertinant antrąjį, jau minėtą, pagrindą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, pagrįsto pareigos motyvuoti nesilaikymu, akivaizdžia vertinimo klaida ir teisinio saugumo principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 42 TEA-CEGOS ir STG pabrėžia, kad pagal pranešimo apie konkursą 13 straipsnį nenagrinėjamos „fizinių ar juridinių asmenų“, įskaitant „juridinius asmenis, priklausančius tai pačiai juridinei grupei“, kurie pateikia kelis pasiūlymus dėl tos pačios sutarties dalies, kandidatūros. Tačiau nei Bendrijos teisė, nei konkurso dokumentai nepateikia „juridinės grupės“ sąvokos. Nesant tokios sąvokos *GHK Consulting* mano, kad pasiūlymas gali būti atmestas, kaip numatyta pranešimo apie konkursą 13 straipsnyje, tik tuo atveju, kai subjektai priklauso tai pačiai grupei, t. y. kai jie kontroliuojami vienos patronuojančios įmonės arba kai jie kontroliuoja vieni kitus. Tačiau *GHK Consulting* tvirtina, kad šiuo atveju DIHR ir DIIS yra nepriklausomi, kad jie turi savo įstatus ir kiekvienas siekia skirtingų tikslų, o *Centre* buvo įsteigtas palengvinti dviejų institutų administravimą. Tik jų administracijos valdymas yra bendras, kadangi tai atlieka *Centre*, kuris už šią veiklą gauna atlygį. Be to, TEA-CEGOS ir STG tvirtina, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą neatsižvelgdama į tai, kad abu institutai turėjo savo atskirą turtą.
- 43 TEA-CEGOS ir STG mano, kad Komisija, pažeisdama teisinio saugumo principą, pakeitė pačios pateiktą „juridinės grupės“ sąvokos išaiškinimą, nes 2005 m. liepos 18 d. sprendimuose ji pirmą kartą paskelbė, kad nepriklausomumo kriterijus jau yra netinkamas ir kad pakanka, jog DIHR būtų struktūrinė *Centre* dalis; šį požiūrį ji patvirtino ginčijamuose sprendimuose.

44 TEA-CEGOS ir STG primena, kad pranešimo apie konkursą 13 straipsnio tikslas yra išvengti interesų konfliktų tarp asmenų, kurie tiesiogiai ar netiesiogiai galėtų keletą kartų dalyvauti tame pačiame konkurse ir dėl to pretenduoti sudaryti tą pačią pagrindų sutartį ar specialias sutartis. Taigi jei DIHR ir DIIS nebūtų nepriklausomi nuo *Centre* ir prieš sudarydami sutartį turėtų gauti išankstinį *Centre* sutikimą, tarp jų galėtų egzistuoti interesų konfliktas. Šiuo atveju TEA-CEGOS ir STG mano, kad kiekvieno subjekto veiksmai gali būti priskiriami tik jam pačiam, o ne kitiems, todėl *Centre* ir abu institutai negali sudaryti vieno ekonominio vieneto (2005 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš Komisiją*, T-325/01, Rink. p. II-3319, 218 ir 219 punktai). Todėl Komisija negalėjo nuspręsti, o tai ji padarė šioje byloje, kad institutų priklausymas *Centre* ribotų veiksmingą konkurenciją tarp jų įgyvendinant pagrindų sutartį. Jei pranešimo apie sutartį 13 straipsnio nuostatos nereikalautų interesų konflikto analizės, TEA-CEGOS ir STG tvirtina, kad reikėtų manyti, jog šis straipsnis yra akivaizdžiai neproporcingas ir neadekvatus siekiamiems tikslams, t. y. užkirsti kelią interesų konfliktams tarp dalyvių.

45 Komisija pripažįsta sąvokos „juridinė grupė“ apibrėžimo nebuvimą pranešimo apie konkursą 13 straipsnyje. Vis dėlto ši sąvoka yra bendra ir apima įvairias situacijas, o Komisija atliko vertinimą *in concreto* norėdama priimti sprendimą dėl juridinės grupės buvimo. Ji primena, kad pranešimo apie konkursą 13 straipsnis perima bendresnę finansinio reglamento nuostatą, t. y. minėto reglamento 94 straipsnį, kuris aiškiai numato, kad sutartys negali būti sudaromos su kandidatais, kurie pateko į interesų konflikto situaciją. Šiuo atveju Komisija tvirtina, kad dviejų institutų priklausymas *Centre* apsunkina veiksmingą konkurenciją tarp jų, kadangi šių institutų veiklos sritys yra artimos, o jų kompetencija gali iš dalies sutapti. Be to, 13 straipsnis yra pakankamai aiškus, kiek jis draudžia priklausymą vienai juridinei grupei, taip nustatydamas struktūrinį kriterijų.

46 Dėl ieškovių tvirtinimų, kad buvo pažeisti teisinio saugumo principas ir pareiga motyvuoti, Komisija mano, kad jie yra nepagrįsti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 47 Pirmiausia dėl kaltinimo dėl nemotyvavimo reikia konstatuoti, kad priežastys dėl kurių Komisija atmetė ieškovių pasiūlymus, aiškiai matyti iš ginčijamų sprendimų motyvų.
- 48 Iš tikrųjų pagal nusistovėjusią teismų praktiką pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių. Motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai pademonstruoti institucijos samprotavimus, kad, pirma, suinteresuotieji asmenys, norėdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas yra pagrįstas, galėtų žinoti priemonės pateisinimą ir antra, kad Bendrijos teismas galėtų vykdyti jos teisėtumo priežiūrą (1990 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Delacre ir kt. prieš Komisiją*, C-350/88, Rink. p. I-395, 15 ir 16 punktai bei 2003 m. balandžio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Forum des migrants prieš Komisiją*, T-217/01, Rink. p. II-1563, 68 punktas).
- 49 Šioje byloje ginčijami sprendimai aiškiai nurodo, kad dviejų konsorciūmų pasiūlymai pažeidė pranešimo apie konkursą 13 straipsnį, kadangi DIIS ir DIHR priklausė tai pačiai juridinei grupei, ir turima informacija, kuri Komisijai leido taip nuspręsti, nurodyta ir minėtuose sprendimuose. Be to, reikia pažymėti, kad ginčijami sprendimai buvo priimti Komisijai po 2005 m. liepos 18 d. sprendimų išklausių ieškoves ir atlikus išsamią peržiūrą. Todėl ieškovės žinojo apie Komisijos tyrimą dėl ryšio tarp dviejų institutų ir *Centre* pobūdžio. Tokiomis aplinkybėmis šis kaltinimas yra nepriimtinas.
- 50 Antra, dėl kaltinimo, pagrįsto ginčijamuose sprendimuose esančia akivaizdžia vertinimo klaida, reikia priminti, kad Komisija priimdama sprendimą dėl sutarties sudarymo paskelbus konkursą turi plačią diskreciją dėl informacijos, į kurią reikia

atsižvelgti, ir kad Bendrijos teismas tik patikrina, ar buvo laikytasi procedūros ir motyvavimo taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės ir ar buvo akivaizdi vertinimo klaida ir piktnaudžiavimas įgaliojimais (2000 m. vasario 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ADT Projekt prieš Komisiją*, T-145/98, Rink. p. II-387, 147 punktas ir 2002 m. vasario 26 d. Sprendimo *Esedra prieš Komisiją*, T-169/00, Rink. p. II-609, 95 punktas).

- 51 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad pranešimo apie konkursą 13 straipsnis draudžia tos pačios juridinės grupės subjektams dalyvauti tame pačiame konkurse, pavyzdžiui, konsorciūmų nariams, tam, kad būtų išvengta interesų konflikto ar iškraipytos konkurencijos tarp dalyvių. Iš šio draudimo matyti, kad pranešimo apie konkursą 13 straipsnio laikymasis lemia pasiūlymo galiojimą, pripažįstant, kad Komisija turi plačią diskreciją nustatydamą tiek taisyklių, taikomų sutarčių sudarymui konkurso būdu turinį, tiek įgyvendinimą. Todėl net jei minėto straipsnio pažeidimas buvo atskleistas tik vėlyvoje konkurso procedūros stadijoje, šis straipsnis yra taikomas.
- 52 Atsižvelgiant į šiuos samprotavimus, šioje byloje reikia nustatyti, ar Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nuspręsdama, kad DIIS ir DIHR priklausė tai pačiai juridinei grupei. Šiuo klausimu reikia priminti, kad nesant teisės aktuose nei teismų praktikoje juridinės grupės sąvokos apibrėžimo, kuris nustatytų tokios grupės kriterijus, Komisija, norėdama nuspręsti dėl pranešimo apie konkursą 13 straipsnio taikymo sąlygų buvimo, buvo priversta atlikti kiekvieno atvejo tyrimą, atsižvelgdama į visus tinkamus elementus.
- 53 Todėl norėdama šiame ginče pripažinti juridinės grupės buvimą, Komisija turėjo nustatyti, ar nagrinėjami subjektai buvo struktūriškai susiję su *Centre*, kadangi šis požymis galėjo sukelti interesų konflikto situaciją arba iškraipyti konkurenciją tarp dalyvių, suprantant, kad kiti faktoriai, pavyzdžiui, dėl atitinkamų subjektų

nepriklausomumo lygio, šalių kvalifikuoti kaip „funkcinis kriterijus“, galėjo padėti struktūrinių ryšių tyrimui.

- 54 Šioje byloje iš ginčijamų sprendimų matyti, kad Komisija konstatavo, jog DIIS ir DIHR juridškai buvo *Centre* dalis ir todėl priklausė tai pačiai struktūrai. Iš 2002 m. birželio 6 d. Danijos įstatymo bei *Centre* ir institutų įstatų Komisija nusprendė, kad DIIS ir DIHR nėra subjektai, juridškai atskirti nuo *Centre*, ir nurodė, kad pastarasis būtent ir užtikrino bendrą dviejų institutų, kurie buvo atstovaujami *Centre* valdyboje, administravimą.
- 55 Pirmiausia dėl institutų struktūrinio priklausymo *Centre* reikia konstatuoti, kad iš bylos medžiagos, o būtent iš *Centre* įstatų 1 skirsnio 2 poskirsnio, aiškiai matyti, jog pastarąjį sudaro du savarankiški subjektai: DIIS ir DIHR, abu institutai ir *Centre* įsikūrę tose pačiose patalpose.
- 56 Dėl abiejų institutų administravimo reikia konstatuoti, kad, kaip nurodo Komisija ginčijamuose sprendimuose, *Centre* įstatų 2 straipsnis nustato, kad pastarasis „užtikrina finansinį, žmogiškųjų išteklių, administracijos, bendrų paslaugų ir bendros abiejų institutų bibliotekos bendrą valdymą“. Taigi administracinės paslaugos, pavyzdžiui, darbo užmokesčio mokėjimas ir sąskaitų valdymas, buvo užtikrinamos *Centre*, kuris iš abiejų institutų gauna specialų atlygį už suteiktas paslaugas, taip pat yra atsakingas už institutų gaunamų išmokų valdymą.
- 57 Be to, kaip dar nurodė Komisija ginčijamuose sprendimuose, egzistuoja ryšys tarp institutų ir *Centre* valdybos, kadangi daugelis jos narių yra paskirti DIIS ir DIHR (2002 m. birželio 6 d. Danijos įstatymo 5 skirsnio 3 poskirsnis). Tokiame aukštame struktūriniame lygyje gali vykti pasikeitimas informacija apie dviejų institutų

naudotiną komercinę strategiją. Šis ryšys yra sustiprintas fakto, kuris taip pat išplaukia iš bylos medžiagos, kad *Centre* valdyba nagrinėja dviejų institutų veiklos prognozes.

- 58 Iš to, kas pasakyta matyti, kad abu institutai struktūriškai turi būti laikomi tos pačios juridinės grupės dalimi. Todėl Komisija taikydama pranešimo apie konkursą 13 straipsnį nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, nes šis struktūrinis priklausomumas yra pakankamas konkurencijos iškraipymo tarp dalyvių, t. y. interesų konflikto rizikos požymis. Be to, reikia konstatuoti, kad atsižvelgimas į funkciniam kriterijui priklausančią informaciją nepaneigia Komisijos vertinimo šiuo klausimu.
- 59 Antra, dėl funkcinio kriterijaus, t. y. institutų nepriklausomybės nuo *Centre*, Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad institutų finansinis savarankiškumas iš dalies buvo ribojamas *Centre* įtakos. Iš tikrųjų, kaip matyti iš bylos medžiagos, DIIS ir DIHR yra iš dalies finansuojami *Centre* suteiktų viešųjų fondų, o *Centre* turi juos padalyti 80 % skirdamas DIIS ir 20 % – DIHR. Be to, DIIS įstatų 4 ir 15 straipsniai nustato, kad pastarasis „yra globojamas (*Centre*)“, ir kad „instituto, kaip (*Centre*) subjekto, sąskaitas kontroliuoja „*Rigsrevisor*“. Taip pat DIHR sąskaitos turi būti patvirtintos *Centre* valdybos.
- 60 Dėl institutų sprendimų priėmimo savarankiškumo reikia konstatuoti, kad ieškovės pabrėžia tai, jog institutų valdybos yra nepriklausomos *Centre* atžvilgiu. Vis dėlto šio tvirtinimo nepakanka paneigti išvadą, kad DIIS ir DIHR priklauso tai pačiai juridinei grupei, kadangi šis priklausymas nebūtinai paneigia atskirų toje pačioje grupėje veikiančių juridinių subjektų sprendimų priėmimo savarankiškumą.

- 61 Dėl ieškovių argumento, kad Komisija neatsižvelgė į tai, jog kiekvienas institutas turėjo savo atskirą turtą, Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad ieškovės nepateikė jokių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad Komisija ginčijamuose sprendimuose neteisingai nurodė, jog institutų turtas priklausė *Centre*. Be to, tai, kad Komisija nusprendė, jog institutai neturėjo teisinio subjektiškumo, nėra akivaizdi vertinimo klaida, dėl kurios klaidingai buvo taikytas pranešimo apie konkursą 13 straipsnis. Iš tikrųjų, pirma, reikia pažymėti, kad ginčijami sprendimai visiškai nėra pagrįsti teisinio subjektiškumo nebuvimu, kadangi šis požymis nebuvo visai nurodytas minėtuose sprendimuose. Antra, kaip tai pakankamai įrodo Komisija savo rašytinėse pastabose, net manant, kad institutai turi savo teisinį subjektiškumą, DIIS ir DIHR priklausymas *Centre* pateisina pranešimo apie konkursą 13 straipsnio taikymą.
- 62 Todėl Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos iš esmės remdamasi struktūriniu kriterijumi. Tai, kad ji pirmiausia galėjo paprašyti informacijos, susijusios su funkciniu kriterijumi, kad vėliau pasiremtų struktūriniu kriterijumi, negali pakeisti šios išvados, nes Komisija šiuo atveju atliko išsamų faktinių aplinkybių tyrimą prieš taikydama pranešimo apie konkursą 13 straipsnį.
- 63 Todėl kaltinimas, kad Komisija pažeidė teisinio saugumo principą pasirinkdama struktūrinį kriterijų, yra nepagrįstas. Be to, pranešimo apie konkursą 13 straipsnio neįrašymas vėlesniuose pranešimuose apie konkursus neturi jokios reikšmės šiam ginčui, kadangi akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į teises ir faktines aplinkybes, buvusias teisės akto priėmimo metu (1979 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 15/76 ir 16/76, Rink. p. 321, 7 punktas; 2001 m. gegužės 17 d. Sprendimo *IECC prieš Komisiją*, C-449/98 P, Rink. p. I-3875, 87 punktas ir 1996 m. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Altmann ir kt. prieš Komisiją*, T-177/94 ir T-377/94, Rink. p. II-2041, 119 punktas).

- 64 Dėl pranešimo apie konkursą 13 straipsnio tariamo neproporcingumo ir neadekvatumo reikia konstatuoti, kad ieškovės posėdyje nurodė, jog pranešimo apie konkursą 13 straipsnio taikymo sritis yra per plati, galinti apimti situacijas, kai dėl struktūrinio priklausomumo negali kilti joks interesų konfliktas. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad atsižvelgiant į Komisijos turimą plačią diskreciją ir į būtinybę pranešime apie konkursą iš anksto nustatyti aiškias ir suprantamas taisykles, Komisija akivaizdžiai neperžengė savo galių nuspręsdama dėl pranešimo apie konkursą 13 straipsnio turinio ir taikydama šį straipsnį ieškovių pasiūlymams. Ji neperžengė savo galių ribų nustatydamas minėtame 13 straipsnyje, kad juridinių asmenų priklausymas tai pačiai juridinei grupei lemia jų pasiūlymų atmetimą.
- 65 Papildomai Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad Teisingumo Teismas 2005 m. kovo 3 d. Sprendime *Fabricom* (C-21/03 ir C-34/03, Rink. p. I-1559, 36 punktas) nustatė, kad negalima automatiškai pašalinti kandidato ar dalyvio iš konkurso procedūros nesuteikiant jam galimybės pareikšti savo nuomonę apie priežastis, pateisinančias tokį pašalinimą.
- 66 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad įgyvendindama savo plačią diskreciją Komisija keletą kartų leido ieškovėms išsamiai paaiškinti institutus ir *Centre* jungiantį ryšį prieš nuspręsdama dėl dviejų institutų struktūrinio priklausomumo tai pačiai juridinei grupei ir prieš taikydama pranešimo apie konkursą 13 straipsnį. Taigi galutinai ieškoves pašalinti iš konkurso procedūros buvo nuspręsta tik po to, kai joms buvo leista pateikti savo nuomonę apie ryšį tarp DIIS ir DIHR. Todėl Komisija netaikė automatiškai pranešimo apie konkursą 13 straipsnio nuostatų. Šios bylos aplinkybės skiriasi nuo aplinkybių, kuriomis remiantis buvo priimtas minėtas sprendimas *Fabricom*. Taigi ieškovių argumentas dėl pranešimo apie konkursą 13 straipsnio neproporcingumo ir neadekvatumo turi būti atmetas.

- 67 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad, atsižvelgiant į DIIS ir DIHR struktūrinį priklausomumą *Centre*, Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos ir nepažeidė teisinio saugumo principo nuspręsdama, kad abu institutai priklauso tai pačiai juridinei grupei, ir taikydama pranešimo apie konkursą 13 straipsnį. Todėl antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, pagrįsto pranešimo apie konkursą 13 straipsnio ir instrukcijų dalyviams 14 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

- 68 TEA-CEGOS ir STG primena, kad pagal instrukcijų dalyviams 14 straipsnį pagrindų sutartis pasirašoma su atrinktu dalyviu tik pateikus papildomus dokumentus, patvirtinančius dalyvio per konkurso procedūrą pateiktą deklaracijų teisingumą. Todėl sprendimas leisti pasirašyti sutartį turėjo būti pripažintas esantis niekinis ir negaliojantis, tik jei atrinktas kandidatas negalėjo pateikti minėtų dokumentų ar per konkurso procedūrą pateikė klaidingą informaciją.
- 69 Jos pabrėžia, kad šioje byloje *TEA-CEGOS Consortium*, pirma, atsakydamas į 2005 m. gegužės 20 d. laišku pateiktą prašymą (žr. šio sprendimo 13 punktą) pateikė reikalaujamus dokumentus per penkiolikos kalendorinių dienų terminą ir, antra, nepateikė jokios neteisingos informacijos, nes DIHR priklausymas *Centre* buvo nurodytas jau pateikiant kandidatūrą. Todėl TEA-CEGOS ir STG tvirtina, kad reikalaujami įrodymai buvo pateikti laikantis instrukcijų dalyviams 14 straipsnio. Be to, TEA-CEGOS ir STG mano, kad pranešimo apie konkursą 13 straipsnis galėjo būti taikomas tik priėmus sprendimą leisti pasirašyti sutartį. Vieninteliai motyvai, dėl kurių sprendimas leisti pasirašyti sutartį galėjo būti atšauktas, buvo nurodyti instrukcijų dalyviams 14 straipsnyje, kuris daro nuorodą į praktinio vadovo 2.3.3 punktą.

- 70 Komisija ginčija ieškovių pateiktus argumentus. Ji mano, kad 2005 m. gegužės 20 d. laišakai negali būti prilyginami galutiniams sprendimams pasirašyti sutartį su ieškovėmis, nes sutartis gali būti pasirašyta tik pateikus dokumentus, patvirtinančius, kad ieškovės situacija neatitinka pašalinimo iš konkurso sąlygų. Tačiau Komisija tvirtina, kad pateikti dokumentai atskleidžia ieškovių nesilaikymą pranešimo apie konkursą 13 straipsnio.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 71 Reikia pažymėti, kad 2005 m. gegužės 20 d. sprendimai aiškiai nurodė, kad pagrindų sutartis bus pasirašyta, jei ieškovės pateiks įrodymus, kad jų situacija neatitinka vienos iš praktinio vadovo 2.3.3 punkte nurodytų atmetimo priežasčių. Be to, iš paties instrukcijų dalyviams 14 straipsnio turinio matyti, kad atrinkti kandidatai turi įrodyti savo deklaracijų realumą. Todėl sutarties pasirašymas buvo galimas tik pateikus įrodymus, galinčius patvirtinti ieškovių kartu su jų pasiūlymais pateiktos informacijos teisingumą ir Komisijai atlikus patikrinimą, ar buvo laikytasi pranešimo apie konkursą 13 straipsnio.
- 72 Iš tiktųjų, kaip jau buvo nurodyta (šio sprendimo 51 punktas), 13 straipsnio laikymasis lėmė kiekvieno pasiūlymo galiojimą, o Komisija galėjo taikyti šį straipsnį vėlyvoje konkurso procedūros stadijoje, bent jau iki 71 punkte nurodytų įrodymų tyrimo. Todėl ieškovių argumentas, kad nebuvo galima taikyti pranešimo apie konkursą 13 straipsnio po to, kai buvo priimtas sprendimas pasirašyti sutartį, yra nepagrįstas.
- 73 Todėl pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, pagrįsto gero administravimo principo pažeidimu ir kruopštumo trūkumu

Šalių argumentai

- 74 TEA-CEGOS ir STG primena, kad Komisija žinojo nuo paties kandidatūrų pateikimo momento apie DIHR priklausymą *Centre*. Jei Komisija turėjo klausimų dėl DIHR priklausymo *Centre* pobūdžio, ji turėjo kreiptis į *TEA-CEGOS Consortium* per konkurso procedūrą, o ne po to, kai ji nusprendė pasirašyti su juo sutartį. To nepadariusi, Komisija pažeidė gero administravimo principą. Ji taip pat turėjo atsakyti į *TEA-CEGOS Consortium* 2005 m. liepos 22 d. ir 25 d. laiškus, o tai ji padarė tik po to, kai buvo paprašyta tai padaryti TEA-CEGOS. Todėl jos mano, kad Komisijos lengvabūdiškumas yra smerktinas, nes šis elgesys atsispindėjo prieštaringoje informacijoje apie sutarties daliai Nr. 7 atrinktus dalyvius, nurodytoje jos internetiniame puslapyje.
- 75 Komisija pabrėžia, kad nors DIHR nurodė ryšį su DIIS, pastarasis nepateikė jokios deklaracijos šiuo klausimu. Todėl administracinėje procedūroje naudota duomenų apdorojimo sistema negalėjo aptikti galimo pranešimo apie konkursą 13 straipsnio pažeidimo. Trečiajam asmeniui pranešus apie ryšį tarp DIHR ir DIIS, Komisija reagavo, pateikdama dėl to ieškovėms klausimus. Taigi negalima kaltinti Komisijos dėl tariamo kruopštumo trūkumo. Be to, Komisija tvirtina, kad greitai atsakė į ieškovių 2005 m. liepos 22 d., 25 d. ir 27 d. pateiktus prašymus, nurodydama joms, kad ji atsižvelgs į jų pastabas ir atsakys į jas kuo greičiau.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 76 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad viena iš Bendrijos teisės sistemos administracinėse procedūrose užtikrinamų garantijų yra gero administravimo principas, su kuriuo siejasi kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai ištirti visas bylos aplinkybes (1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktas; 1992 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *La Cinq prieš Komisiją*, T-44/90, Rink. p. II-1, 86 punktas ir 2002 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Alpharma prieš Tarybą*, T-70/99, Rink. p. II-3495, 182 punktas). Be to, Komisija per visą konkurso procedūrą turi laikytis vienodo požiūrio principo, o taip pat suteikti lygias galimybes dalyviams (žr. šiuo klausimu 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš CAS Succhi di Frutta*, C-496/99 P, Rink. p. I-3801, 108 punktą ir minėto sprendimo *ADT Projekt prieš Komisiją* 164 punktą).
- 77 Šioje byloje Komisija 2005 m. gegužės 20 d. ieškovėms pranešė, kad jų pasiūlymai sutarties daliai Nr. 7 yra atrinkti su sąlyga, kad jos pateiks dokumentus, įrodančius, kad jų situacija neatitinka nė vienos iš praktinio vadovo 2.3.3 punkte nurodytų atmetimo priežasčių.
- 78 Reikia konstatuoti, kad DIHR pranešė apie savo priklausymą *Centre* pateikdamas pasiūlymą dėl *TEA-CEGOS Consortium* kandidatūros, nuroydamas taip pat, kad vienas iš jo partnerių buvo DIIS. DIIS pranešė, kad jis nepriklauso jokiai grupei ar tinklui. Tačiau jei DIIS iš tikrųjų manė nepriklausęs jokiai juridinei grupei, jis turėjo, atsižvelgdamas į deklaracijos formoje reikalaujamą informaciją, bent jau pranešti Komisijai, kad jis turi tam tikrų ryšių su *Centre* ir todėl yra tinklo dalis, kadangi *Centre* įstatuose aiškiai yra nurodyta, kad DIIS yra vienas jo subjektų.

- 79 Nors DIIS deklaracija buvo klaidinga, vis dėlto reikia pažymėti, kad *GHK Consortium* techniniame pasiūlyme buvo nurodyti įvairių konsorciumo narių pavadinimai, o DIIS jame buvo įrašytas trečioje vietoje. Todėl Komisija galėjo pastebėti, kad DIIS deklaracija nebuvo tiksli. Vis dėlto faktas, kad Komisija sužinojo apie institutų priklausymą *Centre* tik vėlyvoje konkurso procedūros stadijoje, neturi reikšmės sprendžiant šį ginčą, nes net šioje stadijoje *GHK Consortium* pasiūlymas turėjo būti atmestas pagal pranešimo apie konkursą 13 straipsnį.
- 80 Bet kuriuo atveju per konkurso procedūrą pateiktos informacijos sudėtingumas ir įvairumas gali paaiškinti, kodėl Komisija sužinojo apie priklausomumą *Centre* tik jau atrinkusi abu pasiūlymus su sąlyga. Iš tikrųjų tik šioje procedūros stadijoje ieškovės privalėjo pateikti dokumentus, patvirtinančius jų pradinių deklaracijų teisingumą. Taigi Komisija nepažeidė gero administravimo principo, klausimą dėl institutų priklausomumo *Centre* iškeldama po sąlyginio *GHK Consortium* pasiūlymo atrinkimo.
- 81 Dėl Komisijos atliekamo konkurso procedūros vykdymo reikia pažymėti, kad nuo 2005 m. birželio 22 d. Komisija paprašė TEA-CEGOS paaiškinti ryšį, jungiantį DIHR ir *Centre*, ir nurodė *GHK International* jai pateikti paaiškinimus dėl DIIS teisinio statuso. Atsižvelgdama į TEA-CEGOS pateiktą informaciją Komisija 2005 m. birželio 27 d., prieš priimdama 2005 m. liepos 18 d. sprendimus, paprašė pateikti papildomos informacijos. Be to, iš faktinių aplinkybių matyti, kad nuo 2005 m. liepos 18 d. iki spalio 12 d. Komisija palaikė nuolatinius ryšius su ieškovėmis ir joms nurodė, kad ji peržiūrės pateiktus įrodymus ir kuo greičiau praneš apie savo galutinį sprendimą. Be to, Komisija greitai atsakė į ieškovių prašymus, būtent informuodama TEA-CEGOS advokatus nuo 2005 m. rugsėjo 13 d. apie procedūros eigą, kadangi pastarieji paprašė tokios informacijos 2005 m. rugsėjo 8 dieną.

- 82 Dėl *EuropeAid* internetiniame puslapyje paskelbtos prieštaringos informacijos reikia konstatuoti, kad minėtame internetiniame puslapyje nurodyti atrinktų dalyvių pavadinimai buvo tų dalyvių, kurie buvo Komisijos atrinkti su sąlyga. Taigi tai, kad ieškovių pavadinimai buvo įrašyti minėtame internetiniame puslapyje, buvo logiška, nes DIIS ir DIHR priklausymas *Centre* tapo neabejotinai aiškus, tik kai ieškovės turėjo įrodyti jų deklaracijų teisingumą šioje byloje po 2005 m. gegužės 20 d. sprendimų. Priėmus 2005 m. liepos 18 d. sprendimus ieškovių pavadinimai buvo išimti iš minėto internetinio puslapio 2005 m. liepos 25 dieną.
- 83 Iš to, kas pasakyta matyti, kad ieškovės neįrodė, jog Komisija pažeidė gero administravimo principą ir stokojo kruopštumo, todėl jų kaltinimai bet kuriuo atveju yra nepagrįsti. Todėl trečiasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, pagrįsto ginčijamų sprendimų galiojimu atgal ir teisėtų lūkesčių principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 84 TEA-CEGOS ir STG mano, kad jų ginčijami sprendimai panaikina 2005 m. gegužės 20 d. sprendimą, kuriuo *TEA-CEGOS Consortium* buvo pripažintas esant konkurso laimėtojas, o tai reiškia, kad administracinis aktas buvo atšauktas atgaline data. Tačiau iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad palankaus teisės akto atšaukimui atgaline data taikomos labai griežtos sąlygos (1978 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Herpels prieš Komisiją*, 54/77, rink. p. 585, 38 punktas). Jos taip pat nurodo, kad, pagal nusistovėjusią teismų praktiką, nors bet kuriai Bendrijos institucijai, kuri konstatuoja, kad jos ką tik priimtas teisės aktas

yra neteisėtas, pripažįstama teisė atgaline data atšaukti jį per protingą laikotarpį, ši teisė gali būti ribojama būtinybės nepažeisti asmens, kuriam aktas buvo skirtas ir kuris galėjo pasitikėti jo teisėtumu, teisėtų lūkesčių (1997 m. balandžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Compte prieš Parlamentą*, C-90/95 P, Rink. p. I-1999, 35 punktas).

85 TEA-CEGOS ir STG tvirtina, kad šioje byloje pirminis sprendimas nebuvo neteisėtas ir todėl neturėjo būti atšauktas. Manant, kad šis sprendimas buvo neteisėtas, kas, jų nuomone, yra netiesa, jį atšaukti buvo galima tik įvykdžius minėtoje teismų praktikoje tam nustatytas sąlygas. Tačiau Komisijos prašymas paaiškinti ryšį tarp DIHR ir *Centre* buvo pateiktas tik 2005 m. birželio 22 d., nors ji nuo 2004 m. spalio mėn. turėjo DIHR deklaraciją. Tik beveik po dviejų mėnesių nuo 2005 m. gegužės 20 d. palankaus sprendimo jis buvo atšauktas. *TEA-CEGOS Consortium* taip pat atsakė į Komisijos 2005 m. birželio 22 d. faksu pateiktus klausimus. Vis dėlto ginčijamas sprendimas nebuvo pagrįstas motyvais, atitinkančiais šiuos klausimus. Todėl TEA-CEGOS ir STG mano, kad jos teisėtai galėjo manyti, jog nėra abejojama Komisijai pateiktais įrodymais ir jie nepagrindžia sprendimo atsisakyti pasirašyti sutartį. Ieškovės mano, kad jos teisėtai galėjo pasitikėti 2005 m. gegužės 20 d. Sprendimo teisėtumu ir reikalauti palikti šį sprendimą galioti. Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad nebuvo atsižvelgta į jų teisėtus lūkesčius ir buvo nesilaikyta administracinio akto atšaukimui reikalingų sąlygų.

86 Komisija pabrėžia, kad 2005 m. gegužės 20 d. laiškais buvo pranešta, kad ieškovių kandidatūros yra atrinktos su sąlyga, kad jos pateiks instrukcijų dalyviams 14 straipsnyje reikalaujamus dokumentus. Todėl ji mano, kad minėti laišškai nebuvo sprendimai, o paprasčiausia informacija apie Komisijos sąlyginį ketinimą atrinkti ieškovių pasiūlymus. Ji priduria, kad kadangi ieškovės negalėjo įrodyti, jog abu institutai atitinka pranešimo apie konkursą 13 straipsnio reikalavimus, su jomis negalėjo būti pasirašyta sutartis.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 87 Pirmiausia reikia priminti, kad palankaus teisės akto atšaukimui atgaline data iš esmės taikomos labai griežtos sąlygos (minėto sprendimo *Herpels prieš Komisiją* 38 punktas). Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, nors bet kuriai Bendrijos institucijai, kuri konstatuoja, kad jos ką tik priimtas teisės aktas yra neteisėtas, pripažįstama teisė atgaline data atšaukti jį per protingą laikotarpį, ši teisė gali būti ribojama būtinybės nepažeisti asmens, kuriam aktas buvo skirtas ir kuris galėjo pasitikėti jo teisėtumu, teisėtų lūkesčių (1982 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Alpha Steel prieš Komisiją*, 14/81, Rink. p. 749, 10–12 punktai; 1987 m. vasario 26 d. Sprendimo *Consortio Cooperative d’Abruzzo prieš Komisiją*, 15/85, Rink. p. 1005, 12–17 punktai; 1991 m. birželio 20 d. Sprendimo *Cargill prieš Komisiją*, C-248/89, Rink. p. I-2987, 20 punktas; Sprendimo *Cargill*, C-365/89, Rink. p. I-3045, 18 punktas ir minėto sprendimo *Compte prieš Parlamentą* 35 punktas).
- 88 Antra, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką teisė remtis teisėtų lūkesčių apsauga, kuri yra vienas pagrindinių Bendrijos principų, užtikrinta kiekvienam asmeniui, esančiam tokioje padėtyje, kurioje Bendrijos administracija paskatino jo pagrįstų lūkesčių atsiradimą, suteikdama jam tikslas garantijas. Tokias garantijas, neatsižvelgiant į jų pateikimo formą, sudaro tiksliai, nesąlyginė ir tikrovę atitinkanti informacija iš teisėtų ir patikimų šaltinių (1998 m. liepos 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mellett prieš Teisingumo Teismą*, T-66/96 ir T-221/97, Rink. VT p. I-A-449 ir II-1305, 104 ir 107 punktai). Tačiau šio principo pažeidimu negalima remtis tuo atveju, kai administracija tiksliai garantijų nesuteikė (2000 m. sausio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mehibas Dordtselaan prieš Komisiją*, T-290/97, Rink. p. II-15, 59 punktas ir 2003 m. kovo 19 d. Sprendimo *Innova Privat-Akademie prieš Komisiją*, T-273/01, Rink. p. II-1093, 26 punktas).
- 89 Šioje byloje pirmiausia dėl ieškovių argumento dėl administracinio akto atšaukimo reikia priminti, kad 2005 m. gegužės 20 d. sprendimų galiojimui buvo nustatyta

sąlyga. Iš tikrųjų pagrindų sutarties dalies Nr. 7 pasirašymui, numatytam ginčijamuose sprendimuose, buvo nustatyta sąlyga, kad ieškovės pateiks įrodymus, jog jų situacija neatitinka vienos iš praktinio vadovo 2.3.3 punkte nurodytų atmetimo priežasčių. Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad sprendimą nepasirašyti su ieškoverimis sutarties lėmė ne sprendimo pasirašyti minėtą sutartį atšaukimas, o tai, kad ieškovės neatitiko šiame sprendime numatytų sąlygų. Todėl ieškovių argumentas šiuo klausimu yra netinkamas.

90 Antra, dėl TEA-CEGOS ir STG nurodytų teisėtų lūkesčių pažeidimo reikia nurodyti, kad 2005 m. gegužės 20 d. sprendimuose nebuvo tikslių garantijų, kad pagrindų sutartis bet kuriuo atveju bus pasirašyta, taigi šie sprendimai negalėjo ieškoverims suteikti pagrįstų vilčių šiuo klausimu, nes juose aiškiai buvo nurodyta, kad pagrindų sutarties pasirašymas priklauso nuo ieškovių pateiktinų įrodymų, kad jų situacija neatitinka nė vienos iš praktinio vadovo 2.3.3 punkte nurodytų atmetimo priežasčių. Iš to matyti, kad ieškovių pateikti argumentai dėl teisėtų lūkesčių pažeidimo yra nepagrįsti.

91 Todėl ketvirtasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Iš to matyti, kad ieškiniai yra atmestini.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

92 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to

prašė. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos turi padengti visas išlaidas, įskaitant ir išlaidas, patirtas procese dėl laikinųjų apsaugos priemonių.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia :

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas, įskaitant ir išlaidas, patirtas procese dėl laikinųjų apsaugos priemonių.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Paskelbta 2006 m. vasario 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Pirrung